

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ОТГОВОРИ

№	№	Дата
BCC-10343		27-03-2023

От Огнян Христов Гълъбов- кандидат за заемане на длъжността
„Административен ръководител- Председател на Районен съд- Димитровград“

Относно поставени въпроси от г-жа Биляна Гяурова- Вегертседер –
Директор на Български институт за правни инициативи

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

УВАЖАЕМА Г-ЖО ГЯУРОВА –ВЕГЕРТСЕДЕР,

Във връзка с поставените ми въпроси изразявам следното становище:

1.Какво е Вашето мнение за течащата в публичното пространство дискусия за промени в Конституцията на Република България в частта за съдебната власт? Какъв е релевантния начин да се чуе мнението на магистратите в този процес?

През последните години се разработват различни концепции и проекти за промени в Конституцията на Република България, включително и в частта ѝ за съдебната власт. Моето мнение е, че в дискусиите за тези промени следва да се включат не само представителите на политическите партии, но също така и експерти от научните среди, преподаватели от юридическите факултети, организации с отношение към дейността на съдебната система, както и самите магистрати, работещи в нея. Едва при постигане на консенсус около един или два варианта за промяна на Конституцията обаче, магистратите следва да дадат своето становище. Мисля, че най-добрия начин да се чуе мнението на магистратите е, като те изразят своите становища на общи събрания в съответните органи на съдебната власт по конкретно приложени конституционни промени. Наред с това считам, че с евентуалните промени на Конституцията трябва на първо място да се гарантира независимостта на съдебната власт, отчетността на т.нар.“трима големи“, възможността от тях да се търси отговорност във връзка с изпълнението или неизпълнението на професионалните задължения, както и да се гарантира бързото и качествено правосъдие на органите на съдебната система.

2.На 11.10.2022г. СК на ВСС взе решение да не прилага нито един от 4-те разработени модела за реформа на съдебната карта. Какво е Вашето мнение по въпроса? Смятате ли, че концепцията за общностния съд с по-висока ангажираност на съдиите в живота на дадена общност може да бъде алтернатива на преформатиране на съдебната карта?

Мнението ми е, че взетото решение е правилно, тъй като решаването на въпроса с реформата на съдебната карта изисква на първо място сериозна и задълбочена преценка. В този смисъл целта на тази реформа не може да бъде единствено да се намалят разходите за съдебната система, респ. за Държавата, а на първо място трябва да се поставят интересите на гражданите и възможността им да имат достъп до правосъдие. Смятам, че концепцията за общностния съд не може да бъде алтернатива на преформатирането на съдебната карта. С реформата на съдебната карта се цели преодоляване на неравномерната натовареност между различните съдилища от едно и също ниво в страната, което пък от своя страна е насочено към повишаване на качеството и ефективността на правораздавателната дейност, при запазване и подобряване на достъпа на гражданите до правосъдие. За да се приложи концепцията за общностния съд е необходимо извършване на съответни законодателни изменения, като на първо място се прецени дали изобщо тя е подходяща за нашата национална правна система. С оглед целите на реформата на съдебната карта, считам, че идеята за общностния съд няма как да бъде реализирана като част от нея.

3. Проблемът с неравномерната натовареност е повсеместен и все още не е намерена формулата, чрез която да се постигне баланс между отделните съдебни райони. Какви са Вашите виждания за инструментите /от нормативен и организационен характер/ за постигане на по-равномерна натовареност между органите на съдебната власт и отделните магистрати?

Моето становище по този въпрос е, че във всеки конкретен съд, където е въведена системата за разпределение на делата е постигната равномерност в натовареността между отделните съдебни състави. Налице обаче е неравномерна натовареност между отделните съдилища и съдебни райони. Натовареността следва да се разглежда не само като брой постъпили за разглеждане дела в даден съд, но и като сложност на тези дела. Действащата към момента Система за изчисляване натовареността на съдиите дава обективна оценка за натовареността на всеки съдия, съответно орган на съдебна власт. За намаляване на неравномерната натовареност между органите на съдебната власт и отделните магистрати следва да бъде извършван постоянен и прецизен анализ на постъпващите при тях дела, броя на съдиите в съответния орган на съдебна власт, местоположението на съдът на територията на страната, демографското състояние на района, в който функционира и др. Също така считам, че централизираното разпределение на заповедните производства ще допринесе за постигане на по-равномерна натовареност между районните съдилища.

4. Една от широко дискутираните теми в съдийските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса-смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата, а не само на т.нар. "трима големи"?

Според мен разликата във възнагражденията на съдиите в различните съдебни инстанции е значителна, като следва да бъдат предприети мерки за нейното намаляване. От друга страна счита, че между заплащането в съдебните инстанции от различни нива все пак следва да има достатъчна разлика, която да е съобразена с по-голямата отговорност на по-висшите инстанции, предвид фактическата и правна сложност на разглежданите от тях дела. Моето мнение е, че възнаграждението на

магистратите следва да бъде регламентирано в закона, като за всяко едно ниво се определя в процент от нормативно определена база. По този начин ще се осигури регулярното увеличение на възнагражденията на магистратите и ще се препятства разликата между възнагражденията в отделните нива при всяка една актуализация.

5.Какво е Вашето мнение за Единната информационна система на съдилищата?

Подобно на всички съдилища в страната и в РС-Димитровград първоначално срещнахме сериозни затруднения с прилагането на ЕИСС. Към настоящия момент, след нейното постоянно усъвършенстване, актуализиране и надграждане, считам, че свикнахме в голяма степен с нейното използване, като тя ефективно подпомага осъществяването на нашата дейност.

6.В края на своята работа 48-то НС прие законопроекта за изменение и допълнение на Закона за медиацията, с който се предлага задължително въвеждане на процедурата по медиация по някои видове дела в контекста на Концепцията за това, изготвена от ВСС. Какво е мнението Ви за задължителното препращане към медиацията по висящи съдебни дела?

Смятам, че медиацията ще доведе до разтоварване на съдилищата, тъй като ще даде възможност на страните по едно дело да се срещнат, да разговарят, да получат взаимно правна консултация и евентуално да изгладят спорните моменти в своите позиции с помощта на независим медиатор. Постигането на извънсъдебно споразумение чрез медиация би спомогнало един правен спор да се реши по най-добрия начин за всяка от спорещите страни, като по този начин ще се избегне, както един продължителен съдебен процес, така и излишни, а в някои случаи и значителни разходи за гражданите. Към момента, Закона за медиацията предвижда, че медиацията между страните по висящи дела следва да се провежда в съдебен център по медиация към съответния съд. РС-Димитровград все още не е обособил такъв център, но предвид обстоятелството, че сградата в която се намира съдебната палата е предоставена изцяло на съдебната власт, както и че същата разполага с достатъчно свободни помещения, след ремонт на някое от тях, ще може да бъде създаден и обзаведен такъв до 01.07.2024г., когато в сила ще влезнат разпоредбите на чл.140а и сл. от ГПК, предвиждащи съдът да задължава страните да участват в първа среща в процедура по медиация.

7.През 2016г. в ЗСВ бяха приети промени, които закрепиха законово определени параметри на съдийското самоуправление. Вече изминаха повече от 5 години от действието на тези текстове. Какво е Вашето мнение за приложението им на практика? Как се реализира съдийското самоуправление в съда, в който правораздавате?

По мое мнение съдийското самоуправление следва да се осъществява чрез провеждането на общи събрания. В хода на тези общи събрания считам, че трябва да се поставят за разглеждане не само въпросите от компетентността на събранията, но и такива от компетентността на административния ръководител. Обсъждането на тези въпроси, според мен, има за цел съобразяването на административния ръководител с волята на останалите съдии, работещи в съда при вземането на организационни и управленски решения. Именно по време на общото събрание могат да се чуят, дискутират и вземат предвид мненията на всички съдии в съответния съд относно подобряването на работата в него, както и професионалните проблеми, които стоят

пред всеки от тях. Въпреки това, съдийското самоуправление не следва да бъде средство за противопоставяне на съдиите и административния ръководител, още по-малко пък да служи за прехвърляне на отговорността на последния към общото събрание.

8. През изминалата година определени събития в един съд в страната доведоха до това 187 магистрати от страната от всички нива в съдебната система да изразят подкрепата си за свой колега чрез подписа, внесена в Съдийската колегия на ВСС. Какво е Вашето отношение- в качеството Ви на кандидат за мандат като административен ръководител по отношение на един редови съдия откъм прилагане на дисциплинарни мерки? По конкретно- следва ли например към съдиите да се прилагат всички състави на дисциплинарни нарушения, посочени в чл.187 от КТ от страна на административния ръководител на съда /което лице не е работодател на тези съдии/? И по-общо- къде е границата, която отделя реализирането на дисциплинарната отговорност на магистрата от произвола и административния натиск от страна на административния ръководител?

Възможността на административния ръководител на съда да провежда дисциплинарно производство и да налага дисциплинарни наказания е в строго определени хипотези. Намирам, че иницирането на дисциплинарно производство и налагането на дисциплинарно наказание е крайна мярка, като преди нея задължително трябва да се направи всичко възможно за преодоляване на нарушенията допуснати от съответния съдия. Считаю, че най-напред административния ръководител следва да опита да помогне на своя колега, като го мотивира да излезе от ситуацията, в която той е попаднал. Дисциплинарно производство следва да се иницира едва когато са налице системни нарушения в работата и поведението на съответния съдия и то след като предприетите преди това действия от административния ръководител не са дали резултат. На последно място считаю, че към съдиите не следва да се прилагат съставите на дисциплинарни нарушения посочени в чл.187 от КТ, доколкото дисциплинарната отговорност на всички магистрати е уредена в чл.307 и сл. от ЗСВ, който е специален закон по отношение на КТ.

9. Какво мислите за разделянето на Кодекса за етично поведение на българските магистрати на два отделни- за съдиите и за прокурорите и следователите?

Считаю, че в момента ВСС е единен орган и съответно трябва да има един Кодекс за етично поведение на българските магистрати. Съдиите, прокурорите и следователите са магистрати и трябва да отговарят на едни и същи норми за поведение, както на работното си място, така и в обществото. Поради това, мисля, че към момента не е необходимо Кодекса за етично поведение на българските магистрати да бъде разделян на два отделни- за съдиите и за прокурорите и следователите.

10. В концепцията си Вие говорите за „... много добрата работна атмосфера, която винаги досега е съществувала в Районен съд-Димитровград“. Същевременно, на проведеното на 16.03.2023г. ОС на РС-Димитровград, съдия Иван Маринов, настоящ адм.ръководител казва за Вас: „Тук моето виждане е, че административния ръководител на съда ни трябва да е деен, енергичен и диалогичен човек. Откакто казах моето становище на съдия Гълъбов за липсата на необходимите качества, вече няколко месеца той дори не ме поздравява, подминава ме. За каква диалогичност можем да говорим тук?“ Как се справяте с критиките, които получавате и как смятате да

преодолеете очевидния междуличностен проблем, който съществува понастоящем между вас?

Изцяло поддържам изложеното в концепцията си становище, че в Районен съд-Димитровград винаги досега е съществувала много добра работна атмосфера, като това обстоятелство многократно през годините е било изтъквано и от и.ф.административен ръководител –Председател на РС-Димитровград съдия Иван Маринов в изготвяните от него ежегодни доклади за дейността на съда. Нещо повече, във връзка с изготвената ми атестация членовете на помощната атестационна комисия са провели събеседване със съдия Иван Маринов, при което той не е заявил казаното в следствие на проведеното Общо събрание, а изрично е посочил, че аз се отнасям с уважение към колегите и служителите. Видно от протокола за проведеното на 10.03.2023г. Общо събрание е, че никой от останалите присъстващи на него съдии не е подкрепил цитираното от Вас становище на съдия Иван Маринов. Считаю, че съм един културен и много добре възпитан човек като както на работното си място, така и в обществото винаги подхождам към всеки човек вежливо и съобразно нормите за етично поведение. Цитираното от Вас твърдение на съдия Маринов, че не го поздравявам категорично не отговаря на истината, като изложеното от него становище по време на Общото събрание представлява единствено негово лично мнение, вероятно продиктувано от невъзможността му да се кандидатира за нов мандат и да продължи да бъде административен ръководител на РС-Димитровград. Отношенията ми с всички съдии в т.ч. и съдия Иван Маринов, както и със служителите на РС-Димитровград са много добри, така както са били винаги през изминалите повече от 20 години.

24.03.2023г.

С УВАЖЕНИЕ:
/Огнян Гълъбов/